

«Նորժամանակի կրթություն» ՀԿ

ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ

ԵՆԹԱԿԱՌԻՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ ԴԱՍԸ

ՆԹԱՑԸ

ԱՎԱՐՏԱԿԱՆ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Հետազոտության թեման՝ Ուսուցչի համագործակցությունը սովորողների ծնողներին կամ նրանց օրինական ներկայացուցիչների հետ՝ սովորողների կրթության կազմակերպման և ընտանեկան դաստիարակության հարցերում

Առարկան՝ Շախմատ

Հետազոտողուսուցիչ՝ Սաթինե Մուկուչյան

Ուսումնական հաստատություն՝ Օձունի թիվ 1 միջնակարգ դպրոց

Երևան 2023

Редактировать в WPS Office

Բովանդակություն

1. Ներածություն: Հետազոտության նպատակը, խնդիրները:	2-3
2. Աշխատանքի բովանդակությունը:	4-12
3. Եզրակացություն:	13-14
4. Օգտագործված գրականության ցանկ	15

Բովանդակություն

1. Ներածություն: Հետազոտության նպատակը, խնդիրները:	
2. Ի՞նչ ենք հասկանում «ուսուցչի և սովորողի ծնողի համագործակցություն» ասելով:	
3. Ինչպե՞ս է ազդում «Շախմատ» առարկայի հանդեպ ծնողների դիրքորոշումը դպրոցականների զարգացման մակարդակի վրա:	
4. Եզրակացություն:	
5. Օգտագործված գրականության ցանկ:	

1. ներածություն: Հետազոտության նպատակը, խնդիրները:

Աշխատանքի նպատակն է՝ ցույց տալ ուսուցչի և սովորողների ծնողների կամնրանց օրինական ներկայացուցիչների հետ համագործակցության ուղիները, ինչպես նաև առարկայի ուսումնասիրման շրջանակում ծնողների ազդեցությունը սովորողների զարգացման մակարդակի վրա:

Հետազոտության խնդիրն է՝ ներկայացնել ուսուցչի և սովորողների ծնողների կամնրանց օրինական ներկայացուցիչների հետ համագործակցության անհրաժեշտությունն ու արդյունավետությունը:

Վարքովուհատկապես կարգապահության բեկայման ավորված սովորողի՝ հասարակության մեջ իր տեղն ու տեղը գտնելու, դրան քարոզյուն ավետորեն արժևորելու փաստը: Երեխան ձևավորվում է դեռ ծնված, սակայն այդ հարցում անփոխարինելի է կրթօջախների դերը: Ուստի աշակերտների մասին խոսելիս, առաջադիմություն ից գատ, անհրաժեշտ է ուշադրություն դարձնել դասարանում նրանց դրսևորած վարքին ու կարգապահությանը: Վերոգրյալներով են պայմանավորված սովորողի ունեցած ընդունակությունների բացահայտումն ու զարգացումը, և իհարկե, կարողությունների, հմտությունների աստիճանական կատարելագործումը, այսինքն՝ լայն իմաստով նրա ուսումնական առաջադիմության արդյունավետությունը: Դպրոցում դասավանդվող ուսումնական առարկաները երբեմն չեն կարողներ առել այն ամբողջ տեղեկատվությունը, ինչն անհրաժեշտ է գրագետ, բանիմաց և հասարակությանը պիտանի սերունդ կրթելու համար: Դրա համար ավելի կարևոր կլիարժեք է ծնողների հետ համագործակցությունը: Դա դասարանում կատարված ուսումնական աշխատանք իշարունակությունն է կազմում և հանդիսանում է գիտելիքների ինքնուրույն գործադրման միջոց:

Ծնողների հետ համագործակցությունը երեխայի մեջ զարգացնում է կամք, ինքնուրույնություն, ակտիվություն, ինքնագործունեություն և ստեղծագործական կարողություն: Ծնողի և ուսուցչի համագործակցությունը յուրովի է անդրադառնում

անձի բազմակողմանի զարգացման վրա: Երեխան տանը, դպրոցում, բակում տարեկիցների հետ հարաբերվելիս տարբեր կերպ է իրեն պահում: Որպեսզին ակարողանալի արժեքի նքնադրսև որվել, անհրաժեշտ է խրախուսել նրա յուրաքանչյուր քայլը, միասնաբար վերլուծել կատարած քայլի հետևանքները: Կրթության այդ կարիքները բարելավելու համար անհրաժեշտ է ծնողներին ներգրավելու սույն ակնագործը նթացիմեջ: Ժամանակակից հասարակության մեջ երեխաները թե՛ ընտանիքում, թե՛ դպրոցում պիտի ստանան միասնական և ներդաշնակ դաստիարակություն: Ծնողների հետ անցկացվող յուրաքանչյուր զրույցի ժամանակ հարկավոր է ներառել տարաբնույթ հոգեբանական պահեր, մանրամասն վերլուծել յուրաքանչյուր երեխայի ունակությունները, կարողությունները, հետաքրքրությունները, առկա խնդիրները և դրանց առաջացման պատճառները: Եթե ծնողներ գրավված է երեխայի կրթության գործընթացում, աշակերտն ունի ավելի բարձրակադեմիական առաջադիմություն, այդ ընթացքում բարելավվում է համախման ցուցանիշը: Աշակերտի մոտ զարգանում է սոցիալական հմտություն, նրավարքը դրական է դառնում ինչպես տանը, այնպես էլ դպրոցում: Ծնողներին ներգրավվածությունը միավորում է ծնողներին և ուսուցիչներին, նրանց մասնակից է դարձնում դպրոցի և արտադպրոցական շատուշատ գործընթացներին:

Այսպիսով, եզրակացնում ենք, որ ուսուցչի և սովորողի ծնողների կամ նրանց օրինական ներկայացուցիչների համագործակցությունը կարևոր է և շատ խնդիրներ են լուծվում դրա միջոցով: Այն նպաստում է անձի բազմակողմանի զարգացմանը, կարող է դրական ազդել հոգեբանական շատ խնդիրների հաղթահարման վրա:

1. Ի՞նչ ենք հասկանում «ուսուցչիև սովորողի ծնողի համագործակցություն» ասելով:

Ինչու է կարևոր ուսուցչի և սովորողի ծնողների կամ նրանց օրինական ներկայացուցիչների համագործակցությունը շախմատի դասաժամերին:

Ինչպե՞ս կարելի է դակազմակերպել, և ի՞նչ նպատակ է այն հետապնդում:

Երեխայի անձիձևավորումն առաջին հերթին տեղի է ունենում ընտանիքում, և ընտանեկան մթնոլորտը, հարաբերությունները, դաստիարակությունը վճռորոշ ազդեցություն են ունենում երեխայի ներդաշնակ զարգացման և հոգեկան առողջության վրա:

Ընտանիքում ձևավորվում են երեխայի բնավորությունը, ինքնագիտակցությունը, ինքնագնահատականը, բարոյական պատկերացումները, սոցիալական դիրքորոշումները, երեխան յուրացնում է վարքի կանոնները, տեղի է ունենում անձի սոցիալականացում: Անձնական շփումից զրկված մեկուսացված երեխան ի վիճակի չէ զարգացնել սեփական հմտությունները:

Երբ ծնողը լուշ ադիր է, բարյացակամ վերաբերմունք ունի երեխային կատմամբ, բայց նաև հսկում է երեխային նորոշակի պահանջներ ներկայացնում, կատարում է երեխայից անկությունները, բայց ունի իր հստակ ուղղվածությունը և բացատրում է երեխային իր պահանջների հիմաստը, այս երեխաների մոտարտահայտվում են բարձր մակարդակի ինքնուրույնություն, հետաքրքրասիրություն, ընկերասիրություն, շրջապատում կողմնորոշվելու կարողություն: Այս ամենը ուսուցիչը կարող է պարզել միայն ծնողների հետ սերտ համագործակցության արդյունքում:

«Ծնողների ներգրավվածություն» նշանակում է ծնողների մասնակցություն կանոնավոր, բազմակողմանի կապերում, աշակերտի ուսման գործընթացում և դպրոցի տարբեր միջոցառումներին:

Ներգրավվածություն կարող է և տանը լինել, երբ ծնողը երեխաների հետ միասին կարդում է, օգնում է տնային առաջադրանքը կատարելիս և քննարկում է դպրոցի ընթացիկ հարցերը: Որոշ դպրոցներում ծնողը կարող է կամավոր մասնակցություն

ունենալ դասարանի գործերում: Նման դպրոցները ծնողների հետ պարբերաբար համա

գործակցում են նրանց ներգրավում ուսումնական գործընթացի մեջ:

Երբ ծնողի ներգրավվածությունը երեխայի կրթության կազմակերպման գործընթացում հասնում է նվազագույն մակարդակի, ընտանիքը դուրս է մնում երեխայի կրթության հարցերով զբաղվող թիմի աշխատանքից:

Երբ դպրոցի ծնողներին միջև հարաբերությունները հաստատվում են, որոշ ժամանակ անց ընտանիքում ձևավորվում են մասնագետների հետ աշխատելու հմտություններ: Այսպիսով, ավելի լավ արդյունքների հասնելու համար դպրոցը պետք է հետաքրքրված լինի ծնողների հետակտիվ համագործակցմամբ: Դպրոցի ծնողների համագործակցային աշխատանքները կարող են իրականացվել ինչպես խմբային (ծնողական կոմիտեեր, խմբային խորհրդատվություններ, խնդիրների քննարկումներ, բաց դռների օր, ծնողական դասախոսություններ, ծնողական ժողովներ, փորձի փոխանակման ծրագրեր, հարց ու պատասխանի երեկոներ) այնպես էլ անհատական (խորհրդատվություններ, տնայցեր, հեռախոսազրույցներ) ձևերով:

Կրթական գործընթացին ծնողներին ներգրավելու և նրանց հետ արդյունավետ համագործակցելու նպատակով իրականացվող աշխատանքները տարվում են 4 հիմնական ուղղություններով՝

- ճանաչողական, որի նպատակն է ծնողներին ծանոթացնել երեխաների տարիքային և հոգեբանական զարգացման առանձնահատկություններին և նրանց մոտ ձևավորել երեխաների դաստիարակման գործնական հմտություններ:

- Տեղեկատվական-

վերլուծական, որի նպատակն է բացահայտել ծնողների հետաքրքրություններն ու պահանջմունքները, ինչպես նաև նպաստել ուսուցիչների, ծնողների և աշակերտների միջև հուզական կապի հաստատմանը:

- Ակնառու-տեղեկատվական, որի նպատակն է տեղեկատվություն հաղորդող նյութերը ձևակերպել և մատուցել այնպես, որ գրավի ծնողների ուշադրությունը:

-

ժամանցային, որը միտված է ստեղծել ջերմ, վստահելի, հուզական հարաբերություններ ծնողների և ուսուցիչների, ծնողների և երեխաների, սովորողների և ուսուցիչների միջև:

«Շախմատ» ուսումնական առարկայի հանդեպ ծնողների բացասական վերաբերմունքը կարող է ազդել դպրոցականների սոցիալական հետադարձ կապի վրա: ¹ Հետևաբար պետք է գտնել ուղիներ՝ «Շախմատ» առարկային կատմամբ դպրոցականների դրական վերաբերմունքի ձևավորման համար: Դրան կարելի է հասնել սովորողների ծնողների հետ ակտիվ համագործակցելով: Ուսուցչի և սովորողի ծնողների համագործակցությունը հետապնդում է մի շարք նպատակներ, այն է՝

1. Ծնողների համար ստեղծել ատվության հաղորդում ուսումնական գործընթացի մասին:
2. Պարբերաբար հանդիպումների կազմակերպում աշակերտների առաջընթացի քննարկման նպատակով:
3. Ծնողներին ներգրավումը դպրոցական գործընթացին՝ ներկարտադպրոցական գործընթացի արդյունավետությունը բարձրացնելու նպատակով:

Ծնողներին և ուսուցչի համագործակցության ուղիներն են՝

1. Դպրոցական միջոցառումների հնարավորինս շատ մասնակցություն, 2. Երեխայի վաղաշխատանքի խրախուսում և գնահատում ծնողի կողմից, 3. Դպրոցի համար իրական պահանջներին ախանջում,
4. Ուսուցիչների հետ կանոնավոր հանդիպումներ կրենց երեխաների առաջընթացի քննարկում,
5. Տնային առաջադրանք կատարելիս աշակերտին օգնության ցուցաբերում:

1. Տե՛ս «Ընտանիք և դպրոց» գիտամեթոդական ամսագիր, թիվ 3, 2016թ., էջ 40:

Ծնողկարող ենք անվանել այն բոլոր անձանց, ովքեր ենթարկված են երեխայի դաստիարակման գործում: Այս դեպքում «ծնող» տերմինը նկատի ունի բոլոր այն անձանց, որոնք պատասխանատու են երեխայի կրթության ու դաստիարակման համար: Համագործակցության կառուցվածքային հիմքը յուրաքանչյուր յուրաքանչյուրի հետ փոխազդեցության ձևն է, ինչը հնարավորություն է տալիս ստեղծել համընդհանուր համագործակցության ու փոխօգնության վրահիմնված ուսուցման գործընթաց²: Սովորողի ծնողներին

ուսուցչի համագործակցությունն իմիշտ քրդրական կողմեր.

1. Օգուտ ծնողին. փոխվում է ծնողի սոցիալական, զգացմունքային կողմը և անձնական հատկանիշները: Ավելի առաջադիմոր են էօգտագործում հնարավորությունները երեխայի կարիքների բավարարման համար, ավելի քստահեարտահայտում են փականտեսակետները, լիիրավտիրապետում է երեխայի մասին տեղեկությանը:

2. Օգուտ աշակերտին. դպրոցի գործընթացին ներգրավված ծնողների երեխաներն ավելի դրական հարաբերություն ունեն ինչպես դպրոցի, ուսուցիչների, այնպես էլ ընտանիքի անդամների հետ:

3. Օգուտ ուսուցչին. ծնողների հետակտիվ համագործակցումն օգնում է ավելի ինքնավստահառնալուն և արդյունավետ աշխատելուն:

. Ուսուցչի մոտ հանդես է գալիս հարգանք սեփական մասնագիտության նկատմամբ:

. Վերագնահատվում է ուսուցչի աշխատանքը ծնողի կողմից:

Ծնողին

ուսուցչի միջև կապվածությունն օգնում է ուսուցչին՝ պարբերաբար ստանալ սպառիչ տեղեկություն երեխայի մասին:

4. Օգուտ դպրոցին .

Ծնողների հետ համագործակցությունը դրականորեն է ազդում դպրոցի վրա.

2. Տե՛ս Վ. Դյաչենկո, Ժամանակակից դիդակտիկայի հիմնահարցերը, 2009թ., էջ 5:

1. Դպրոցը ծնողների կողմից ավելի մեծ աջակցություն է ստանում:

2. Մեծանում է դպրոցի հեղինակությունը հասարակության մեջ:

3. Այն դպրոցում, որտեղ ծնողներին երգրավվածությունն ավելի նկատելի է, աշակերտների հաճախելիության և ուսման որակից ու ցանիշն ավելի բարձր է:

Դպրոցի գործընթացն ավելի արդյունավետ է դառնում, երբ դպրոցը և ուսուցիչը փոխադարձաբար հետաքրքրված են ծնողների հետ սակտիվ համագործակցմամբ:

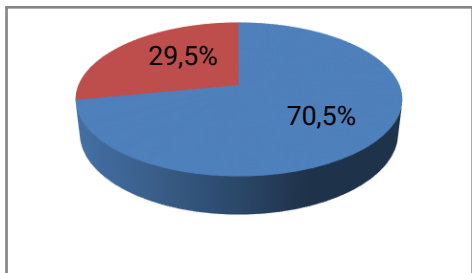
Այս պիսով, կարելի է եզրակացնել, որ աշխատանքի արդյունքում ձեռք կբերվեն համագործակցություն, նոր գիտելիքներ, ծնող-երեխա, ծնող-ուսուցիչ նորովի համագործակցություն, որը պիտի ուղղորդի ևն պաստիաշակերտի ինքնուրույն մտածողության զարգացմանը, շփման կուլտուրային, նոր գիտելիքների ձեռքբերմանը, զարգացնի տարբեր հմտություններ և կարողություններ համագործակցային աշխատանքի ընթացքում:

3. Ինչպե՞ս է ազդում «Շախմատ» առարկայի հանդեպ ծնողների դիրքորոշումը դպրոցականների զարգացման մակարդակի վրա:

Շախմատի՝ որպես ուսումնական առարկայի նկատմամբ հասարակության մեջ առկա վերաբերմունքի ձևավորման հարցում շատ կարևոր է ուսուցչիև սովորողի ծնողների կամ նրանց օրինական ներկայացուցիչների հետ համագործակցությունը: Սովորողի զարգացման

գործում կարևոր է «Շախմատ» առարկան: Այն զարգացնում է երեխայի տրամաբանական մտածողությունը, ձևավորում է սոցիալական և հոգեբանական որակներ: «Շախմատ» առարկայի նպատակը ոչ թե հենց խաղն է, այլ յուրաքանչյուր մասնակցի անձի զարգացումը³: Ծնողի հետ համագործակցության արդյունքում ուսուցիչը կկարողանա բացահայտել դասագրքի բարդության աստիճանը, երեխայի առջև ծառայած խնդիրները: Ծնողները պիտի կարողանան սեր արթնացնել առարկայի նկատմամբ, զարգացնել երեխայի մտածողությունը: Այսամենի ճիշտ կազմակերպման համար անհրաժեշտ է ծնողի, ուսուցչի համատեղ աշխատանքն ու վերահսկողությունը: Համագործակցության արդյունավետության համար նախ պետք է պարզել, թե հենց ծնողները որքա՞ն են տիրապետում շախմատին: Հարցման արդյունքում ստացվել է հետևյալ պատկերը՝ ծնողների 70,5 %-ը չի տիրապետում շախմատային հմտություններին:

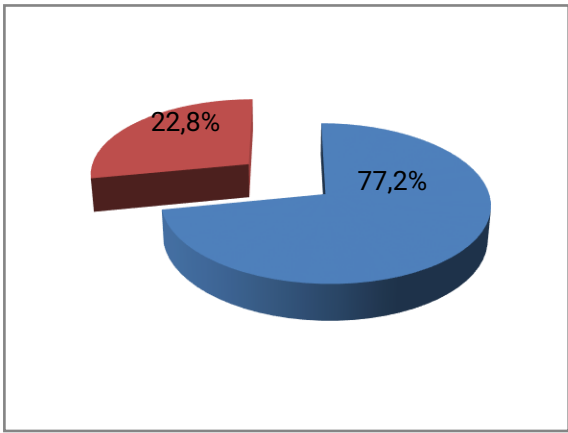

Ծնողների այն խումբը, որ չի տիրապետում առարկային, բացասաբար է տրամադրված առարկայի հանդեպ: Հարցված ծնողների 30%-ն է կողմ արտահայտվել

«Շախմատ» առարկան դպրոցներում որպես ուսումնական պարտադիր առարկաներ առելուն: Ծնողների 22,8%-ը գիտի, թե դասավանդման ի՞նչ նպատակ է հետապնդում շախմատը:

3. Տե՛ս «Ընտանիքի դպրոց» գիտամեթոդական ամսագիր, թիվ 3, 2016 թ., էջ 41:

Ուստի, որպեսզի այս ցուցանիշը վատ չանդրադառնա սովորողների զարգացման մակարդակի վրա, անհրաժեշտ է ծնողների հետ իրականացնել հոգեբանական աջխատանքներ, նրանց ներկայացնել առարկայի կարևորությունը:

Արդյունավետ հաղորդակցման համար անհրաժեշտ է, որ ուսուցիչը և ծնողը միմյանց հետ տեղեկություններ փոխանակեն:

Ծնողների հետ անցկացվող յուրաքանչյուր զրույցի ժամանակ հարկավոր է ներառել տարաբնույթ հոգեբանական պահեր, մանրամասն վերլուծել յուրաքանչյուր երեխայի ունակությունները, կարողությունները, հետաքրքրությունները, առկա խնդիրները

և դրանց առաջացման պատճառները: Այս պարագայում աշակերտի մոտ զարգանում է սոցիալական հմտություն, նրավարքը դրական է դառնում ինչպես տանը, այնպես էլ դպրոցում: Մանկավարժները պետք է խրախուսեն ծնողներին, նրանց տեղեկացնեն, թե ի՞նչ է կատարվում երեխայի կյանքում, խոսեն այն ընթացիկ պրոցեսների մասին, որոնք կարող են ազդեցություն գործել դպրոցում երեխայի առաջընթացի վրա: Դպրոցները, որոնք հոգ են տանում ծնողների՝ դպրոցի ուսումնական գործընթացումը նդգրկվելուն, ակտիվորեն օգնում են ծնողին ընդգրկման մեթոդները սովորելու գործում, միայն շահում են:

Երեխաների ցատերը դպրոցից դուրս մասնակցում են շախմատի արտադպրոցական պարապմունքների: Նրանց մեջ զգևորություն արթնացնելու համար կարելի է կազմակերպել փոքրիկ մրցույթներ: Սակարելի է կատարել ծնողների անմիջական մասնակցությամբ և օգնությամբ: Նման

միջոցառումները գեշնչում են նոր հալիմասնակիցներին, բացահայտում են նոր շնորհալիներին, նպաստում նոր աշխատանքների ստեղծմանը: Այդպիսի միջոցառումները ձևավորում են գնահատման կինքնագնահատման որակներն կերտում հասարակության հետ սերտ շփվող, մտածողանհատներ: Ծնողներին երեխաների հետ կարելի է ներգրավել լայնախմբապատկերային խաղերում:

Հետազոտությունները ընդունվելու, որ այն դպրոցները, որտեղ ծնողների հետ համագործակցության արդյունավետ ծրագրեր գոյություն ունեն, ստացել են բազմաթիվ դրական արդյունքներ, ինչպիսիք են.

Հաճախելիության բարելավում
Բարձր առաջադիմություն
Աշակերտների լավարք
Ծնողների վստահության բարձրացում դպրոցի ուսման նկատմամբ
Ընդունում են ընկերաբար, հարգում ու գնահատում
Համարվում են գործընկեր երեխաների ուսման ու զարգացման գործում
Ունեն բազմաթիվ հնարավորություններ՝ ընդգրկվելու դպրոցի գործունեությանը
Մշտական շփում ունեն դպրոցի անձնակազմի հետ:
Դպրոցը տալիս է օգտակար տեղեկատվություն, ինչը նպաստում է նրանց համագործակցությանը

Շախմատը հնարավորություն է տալիս զարգացնել տրամաբանական մտածողությունը: Աշխատանքի միջարք տեսակների միջոցով հրականացվում է

շախմատիկապըկյանքիհետ:Դրահամարընտրվումենբազմազան,հետաքրքիր,հնարամտությունպահանջողաշխատանքներ,որոնքամրապնդումենսովորողներիունեցածգիտելիքները:Հնարավորէ,որմասնագիտություններիևդրանցքնորոշառանձնահատկություններիմասինաշակերտըպատկերացումչունենա,և ծնողըկարողէօգնելերեխայինմասնագիտականկողմնորոշմանհարցում:

Այսպիսով,կարող ենք եզրակացնել,որ շախմատը բացառիկ նշանակություն ունիաշակերտների կամքի ուժի,աշխատասիրության,նպատակասլացության,բարդ ևանձանոթ իրավիճակներում կողմնորոշվելու ,ինքնակազմակերպմանկարողությունների ձևավորման գործում:Իսկ այս ամենին հեշտ հասնելու համարանհրաժեշտէհամագործակցելսովորողներիծնողներիհետ:

4. Եզրակացություն:

Այս պիսով կարելի է եզրակացնել, որ ծնողների հետ համագործակցությունը կարևոր է թե՛ դպրոցի, թե՛ շախմատի ուսուցման արյունաքանակը անբարձրացման համար ընդհանրապես: Դրա համար կարելի է կազմակերպել ծնողական ժողովներ և հանդիպումներ շմիայն դպրոցում, նաև դպրոցից դուրս: Նման հանդիպումների անցկացումը կնպաստի ծնողների և դպրոցի միջև լարվածության վերացմանը, փոխադարձ վստահության ձեռք բերմանը: Մանկավարժները պետք է ծնողների նտեղեկացնեն, թե ի՞նչ է կատարվում երեխայի կյանքում, խոսեն այն ընթացիկ դրոցեսների մասին, որոնք կարող են ազդեցություն թողնել առարկայի յուրացման և երեխայի առաջընթացի վրա: Հանրակրթական հաստատությունը հստակ տեղեկություն պետք է հաղորդի ծնողներին սպասվող արդյունքների մասին, դպրոցի պլանավորած միջոցառումների, գոյություն ունեցող կարգապահական նորմերի, գնահատման գործիքների և առարկային պատակների մասին:

Դպրոցում ծնողների հետ ջերմ և կառուցողական միջավայրի ստեղծման համար կարևոր է դպրոցի աշխատակիցների համապատասխան վերաբերմունքը ծնողների հանդեպ: Ծնողների հետ ճիշտ ձևով հանդիպումը կարևոր է: Ծնողի հետ խոսելիս դպրոցի ներկայացուցիչները պետք է լինեն բաց և դրականորեն տրամադրված, որը կնպաստի ծնողների և դպրոցի միջև սերտ համագործակցությանը, կձևավորի այն գիտակցական մակարդակը, որ ծնողը դպրոցական հասարակության լիիրավ գնահատված անդամ է:

Որոշ ծնողներ ունեն որոշակի մասնագիտական որակավորում և կրթություն, ինչը համագործակցության արդյունքում կարելի է օգտագործել աշակերտի հետ աշխատելիս: Սակայն դրա համար պետք է ուսուցիչն անձամբ լինի նախաձեռնող՝ որպես դպրոցական գործընթացի կազմակերպիչ: Այս առումով ուսուցիչը կարող է նախագծային աշխատանքներ կազմակերպել՝ ներգրավել յուր պատրաստակամ ծնողներին, ուղղորդել յուր նախապես պլանավորված աշխատանքին: Հանդիպում են դեպքեր, երբ ծնողական համայնքում լինում են տարաձայնություններ, չհասկացված հարաբերություններ, ուսուցչի աշխատանքի թերագնահատում, և այս դեպքում

արդյունավետ կլինի համագործակցային աշխատանքների մեջ ներառել հենց այդ ծնողներին՝ դարձնելով նրանց ուսուցչի օգնականներ: Փորձը ցույց է տալիս, որ նման աշխատանքներից հետո ծնողներն ավելի են արժևորում ուսուցչի բարդ աշխատանքը, և ավելի են դաշնակենդանու միասարան ի ծնողական համայնքի հարաբերությունները:

5. Օգտագործված գրականության ցանկ:

1. Հովհաննիսյան Գ., Զոհրաբյան Ա., Արնաուդյան Ա., Գրիգորյան Բ., Դավթյան Մ., Օհանովա Ի., Կառուցողական կրթության հիմունքները և մեթոդները, Երևան, 2004:

2. Վ. Դյաչենկո, Ժամանակակից դիդակտիկայի հիմնահարցերը, 2009 թ.:

3. Մ. Աստվածատրյան, Արնաուդյան, Ա., Օհանովա Ի., Հովհաննիսյան Ա., Թերզյան Գ., Լալայան Կ., Մանկավարժական միտք, Երևան, 2012 թ.:

4. «Ընտանիքնդպրոց» գիտամեթոդական ամսագիր, թիվ 3, 2016 թ.:

Редактировать в WPS Office